

KOESTERING

Woorden van 'Abdu'l-Bahá

Kinderen bouwden het huis van 'Abdu'l-Bahá tijdens een workshop van OneHeartArts

Dit is het huis van Licht. Wie het betreedt wordt verlicht. Dit is het huis van kennis; wie het betreedt zal leren. Dit is het huis van de liefde – wie het betreedt moet de lessen leren van de liefde voor elkaar.

Wat uw vraag betreft inzake de opvoeding van kinderen: het betaamt u hen te koesteren aan de boezem van de liefde Gods en hen aan te sporen tot de dingen van de geest – opdat zij hun gelaat tot God mogen keren; opdat hun manieren mogen overeenkomen met de regels van goed gedrag en hun karakter voor dat van niemand onderdoet; opdat zij alle deugden en prijzenswaardige eigenschappen van de mensheid tot de hunne maken en een gedegen kennis van de verschillende takken van wetenschap verwerven – zodat zij vanaf de allereerste levensjaren geestelijke wezens en inwoners van het Koninkrijk mogen worden, bekoord door de zoete ademtochten van heiligheid en een opvoeding mogen ontvangen die godsdienstig en geestelijk is, en afkomstig van het hemelse Rijk.

OPVOEDING

De mens wordt niet zomaar een mens

Het kind wordt zonder opvoeding geen normaal mens. Wolfskinderen die in de wildernis waren groot geworden, leerden na hun ontdekking niet meer hoe ze konden praten. 'Wilde kinderen' denken niet eens als mensen en bewegen zelfs als de dieren die hen hebben grootgebracht. Kinderen worden slechts door opvoeding mensen. Het zijn onge-slepen edelstenen.

'Abdu'l-Bahá legt uit:

'Er bestaan drie soorten opvoeding: materiële, menselijke en geestelijke. Materiële opvoeding houdt zich bezig met de groei en ontwikkeling van het lichaam door te zorgen voor de voeding, het materiële welzijn en het gemak van het lichaam. Deze opvoeding hebben mens en dier gemeen.

Menselijke opvoeding betekent beschaving en vooruitgang, dat wil zeggen, regeren, besturen, liefdadige werken, handel, kunst en ambacht, wetenschap, grote uitvindingen, ontdekkingen en goed doordachte instellingen, welke de handelingen zijn die essentieel zijn voor de mens, welke hem onderscheiden van het dier.

Goddelijke opvoeding is die van het Koninkrijk Gods; zij bestaat uit het verwerven van goddelijke volmaaktheden, en dit is de ware opvoeding, want in deze staat wordt de mens het middelpunt van de goddelijke zegeningen, de openbaring van de woorden: "Laat Ons de mens scheppen naar Ons beeld en naar Onze gelijkenis." Dit is het uiteindelijke doel van de wereld der mensheid.'

Denkbeelden Project is een particulier initiatief van GCV
www.bahai.nl - www.bahai-denkbeelden.nl - www.bahaiquest.nl

KIND?

Het Universum in de wieg

In gedachten aan mijn kinderen en hun kinderen en hun latere kinderen. Gcv

Uit een gebed van een moeder voor haar ongeboren kind

Ik draag aan U op, o mijn Heer, hetgeen ik onder mijn hart draag. Laat het een kind worden dat lof en eer oogst in Uw rijk en dat gelukkig is door Uw gunst en grootmoedigheid. Geef dat het zich kan ontplooien en opgroeien in de bescherming van Uw opvoeding.

Uit een gebed voor het kind in de wieg

Geef deze baby voedsel uit de borst van Uw genade. Behoed het in de wieg van uw zekere bescherming en laat het in de armen van uw tedere toegenegenheid gedijen.

HET INDIVIDU

Geboren voor de onsterfelijkheid

Het kind ontstaat door de biochemie tussen de afwachende eicel van de vrouw en de bewegende zaadcel van de man. Op het kosmische moment waarop beide cellen samensmelten ontstaat er een soort vonk uit de kern van de schepping. Door die bliksemschicht komt leven tot leven. De bron ervan ligt volgens de bahá'í-geschriften niet binnen deze zintuiglijke wereld.

Meteen na de conceptie vermenigvuldigen de dan levende cellen zichzelf; nestelen zich spoedig in de holte van een *blastula*; dan in een zilveren vlies, en uiteindelijk in deze wereld van onuitputtelijke indrukken en gedachten waarin haar zin verborgen ligt.

Met ieder kind wordt het heelal opnieuw geboren. Uit de krachten van de nieuwe ziel ontrolt de vorm waarin zij op aarde gaat leven om, ook innerlijk, te groeien. Uit de larf van een teder lijfje zal ooit de vlinder van zijn onvergankelijk wezen komen. Bij de geboorte begint de onvergankelijkheid; sterven kan slechts wat lichamenlijk blijkt samengesteld. Maar het Ik heet 'individu' omdat het ondeelbaar is – *in divi-duus* in het Latijn. Het ontwaakt pas als het zichzelf herkent. Pas dan is al het andere anders dan het kleine ik – mama, papa, iedereen en alles in de grote, wijde wereld.

Bahá'u'lláh openbaart:

Uit de ijle ruimte van het niets, met het leem van Mijn gebod riep Ik u in het leven. Elk atoom dat bestaat en de essentie van alle geschapen dingen heb Ik beschikt voor uw opvoeding. Nog voor gij uit de moederschoot kwam, bestemde Ik voor u twee bronnen van parelende melk, ogen om over u te waken en harten om u lief te hebben.

Mijn liefde heeft in u een woning gevonden(...) Mijn licht straalt helder voor u(...)De uitgelezenste vruchten heb Ik voor u bestemd aan de boom van stralende heerlijkheid.

Gij zijt Mijn schatkamer, want in u heb Ik de parelen van Mijn geheimenissen en de juwelen van Mijn kennis bewaard.

DE LIEFDE

Het magnetisme in mens en kosmos

Een raadselachtige kracht bindt quantumdeeltjes, melkwegstelsels en mensencusters. Die kracht trekt ook man en vrouw aan. Het is kennelijk een hogere vorm van magnetische energie. Alle religies verhalen erover. Volgens de bahá'í-geschriften is de mens uit goddelijke liefde ontstaan – de enige volkomen onzelfzuchtigheid. God schonk ons het vermogen de bloemen en sterren te zien en alle werelden 'erboven en ertussen', tot in alle eeuwigheid.

Het hogere bewustzijn is Gods geboortegeschenk aan ieder menskind. Nog vele, vele jaren zal de volwassen mens in het kind verborgen blijven, afhankelijk als het is van zorg en opvoeding. Liefde is zoveel meer dan het 'moederinstinct' dat bewaakt wil worden door wijsheid en verstandigheid. Kleine mensjes worden pas mens door opvoeding '*in de school der deugd en volmaaktheid*'. In die school zijn ook volwassenen nog kind. De opvoeder van moeder en vader is de Manifestatie van God van de tijd waarin de huidige mens leeft – Bahá'u'lláh.

DE DRIFTEN

Fatsoen en gêne houden de wacht

Seks is een onmisbare, natuurlijke drift. Onder bonobo's regelt seks zelfs het maatschappelijk verkeer. De natuurlijke orde is een onbevuilde staat. De mens zou ongedwongen moeten kunnen omgaan met de schikkingen Gods. Op seks rust geen taboe, maar fatsoen en natuurlijk schaamtegevoel houden in elke cultuur de wacht, ook in de komende. De mens behoort niet tot de dieren, ook al beweren darwinisten het tegendeel.

De wereldorde die volgens Bahá'u'lláh voor eeuwen voor ons ligt, zal zich van de ontsprongen van de huidige tijd danig distantieren. De verwording van de goede zeden is een symptoom van het vergaan van een ooit maatgevende Atlantische cultuur. Maar kuisheid staat ook weer in het Boek van God voor de komende duizend jaar.

In het huwelijk van man en vrouw zijn seksuele intimiteiten ook los van gedachten aan een kind normaal. Seks hoort idealiter alleen thuis in de liefde tussen gehuwde mensen en versterkt hun band. Het huwelijk als thuis van het kind blijft voorbehouden aan twee mensen van beide kanten.

Geboortecontrolle wordt ook als kwestie van verantwoordelijkheid voor één, nu al overbevolkte wereld gezien. Het doeltreffendste middel tegen de plagen van overbevolking is onderwijs. Mensen letten dan vaak beter op hoeveel kind hun draagkracht aankan. Een gedegen scholing van vooral meisjes moet op de voorgrond staan, want zij zijn de toekomstige moeders van de volkeren.

Abortus kan onder ernstige omstandigheden een gewetenszaak zijn van ouders en arts samen, in vertrouwen op God en binnen de grenzen van de wet. Ook volgens de bahá'í-geschriften ontstaat een mens bij de conceptie. God noemt het kind in de openbaring van Bahá'u'lláh '**Mijn geheim**'.